

แบบการเสนอผลงาน
(ระดับชำนาญการ และระดับชำนาญการพิเศษ)

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลบุคคล/ตำแหน่ง

ชื่อผู้ขอประเมิน นางสาวมณีนรัตน์ แสงสุวรรณกุล

ตำแหน่งปัจจุบัน นิติกรชำนาญการ ตำแหน่งเลขที่ ๓๔๓ กลุ่มงานสืบสวนสอบสวน กองนิติการ

หน้าที่ความรับผิดชอบของตำแหน่งปัจจุบัน ทำหน้าที่หัวหน้างานสืบสวนสอบสวน ๑ (ภาคกลาง) รับผิดชอบเกี่ยวกับการดำเนินการสืบสวนสอบสวนการกระทำผิดกฎหมายด้วยการป่าไม้ในความรับผิดชอบของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ให้คำปรึกษา เสนอแนะ และดำเนินการตามพระราชบัญญัติความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ และระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และปฏิบัติงานร่วมกันหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง โดยรับผิดชอบงานในท้องที่ภาคกลาง ประกอบด้วย หน่วยงานราชการส่วนกลางในท้องที่กรุงเทพมหานคร สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑ (ปราจีนบุรี) สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑ สาขาสระบุรี สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๒ (ศรีราชา) สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๓ (บ้านโป่ง) และสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๓ สาขาเพชรบุรี และปฏิบัติงานอื่นที่ได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชา

ตำแหน่งที่จะแต่งตั้ง นิติกรชำนาญการพิเศษ

หน้าที่ความรับผิดชอบของตำแหน่งที่จะแต่งตั้ง ดำเนินการสืบสวนสอบสวนการกระทำผิดกฎหมายด้วยการป่าไม้ที่อยู่ในความรับผิดชอบของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ให้คำปรึกษา เสนอแนะ และดำเนินการตามพระราชบัญญัติความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ และระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ดำเนินการศึกษา วิเคราะห์ วินิจฉัย ตอบปัญหาข้อกฎหมาย และระเบียบเกี่ยวกับการป่าไม้ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการเกี่ยวกับงานความรับผิดชอบทางแพ่ง ทางอาญา งานคดีปกครอง การบังคับคดีตามคำพิพากษา และงานคดีอื่นที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ให้คำปรึกษาแนะนำเกี่ยวกับนิติกรรมและสัญญาเผยแพร่ความรู้ด้านกฎหมายที่เกี่ยวกับการป่าไม้ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง รวมถึงปฏิบัติงานร่วมกันหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง อีกทั้ง ปฏิบัติงานอื่นที่ได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชา

ส่วนที่ ๒ ผลงานที่เป็นผลการปฏิบัติงานหรือผลสำเร็จของงาน

๑. เรื่อง การพิจารณาสำนวนการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ กรณีไม้ของกลางและอุปกรณ์การกระทำผิดกฎหมายป่าไม้ ที่นำมาเก็บรักษาไว้ที่หน่วยป้องกันรักษาป่า ที่ นธ.๑ (กาหลง) สุญหาย

๒. ระยะเวลาที่ดำเนินการ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๙ - ๑๕ กันยายน ๒๕๖๔

๓. ความรู้ ความชำนาญงาน หรือความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติงาน

ในการดำเนินการพิจารณาสำนวนการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด กรณีไม้ของกลางและอุปกรณ์การกระทำผิดกฎหมายป่าไม้ ที่นำมาเก็บรักษาไว้ที่หน่วยป้องกันรักษาป่า ที่ นธ.๑ (กาหลง) สุญหายนั้น ผู้ขอประเมินได้ดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริง ข้อกฎหมาย รวมถึงพยานหลักฐานต่างๆ และพิจารณาโดยใช้ความรู้ ทักษะ และประสบการณ์ในการวิเคราะห์เพื่อสรุปสำนวนดังกล่าว อีกทั้ง ต้องศึกษา ค้นคว้าเพื่อแสวงหาข้อเท็จจริงเพิ่มเติมในข้อกฎหมายและระเบียบต่างๆ ที่เกี่ยวข้องหลายฉบับ ดังต่อไปนี้ คือ

๑. ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์
๒. ประมวลกฎหมายอาญา
๓. ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง
๔. ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
๕. พระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙
๖. พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม
๗. พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒
๘. ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม
๙. ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการรับส่งงานในหน้าที่ราชการ พ.ศ. ๒๕๒๔
๑๐. ระเบียบกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ว่าด้วยการปฏิบัติเกี่ยวกับของกลางในคดีความผิดเกี่ยวกับป่าไม้ พ.ศ. ๒๕๓๓

๑๑. ประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง ความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ที่ไม่ต้องรายงานให้กระทรวงการคลังตรวจสอบ

๑๒. ข้อตกลงระหว่างกระทรวงมหาดไทยกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง การปฏิบัติเกี่ยวกับของกลางในคดีความผิดเกี่ยวกับการป่าไม้

นอกจากนี้ ผู้ขอประเมินยังต้องอาศัยองค์ความรู้ในการตีความตัวบทของกฎหมายแต่ละฉบับอีกด้วย ประกอบกับต้องมีการวางแผนการดำเนินงาน ต้องจัดลำดับความสำคัญในแต่ละขั้นตอนของการปฏิบัติงาน และต้องรวบรวมพยานหลักฐาน ต้องดำเนินการพิจารณาทางปกครอง ต้องใช้มาตรการบังคับทางปกครอง แก่ผู้ที่อยู่ในบังคับของคำสั่งทางปกครอง ทั้งนี้ เพื่อให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย และเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมแก่ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องด้วย

๔. สรุปสาระสำคัญ ขั้นตอนการดำเนินงาน และเป้าหมายของงาน

การดำเนินงานเริ่มต้นจาก สำนักบริหารกลาง ได้ส่งสำเนาหนังสือสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๑๓ สาขาปราจีนบุรี แจ้งรายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงจากคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงว่า มีไม้ของกลาง และอุปกรณ์การกระทำความผิดกฎหมายป่าไม้ที่นำมาเก็บรักษาไว้ที่หน่วยป้องกันรักษาป่า ที่ นธ.๑ (กาหลง) สูญหายไป ให้สำนักกฎหมายพิจารณาดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป

คดีนี้ข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่า กรมป่าไม้ได้ตรวจยึดไม้ของกลางในคดีความผิดเกี่ยวกับการป่าไม้ และได้นำไม้ของกลางและอุปกรณ์การกระทำความผิดมาเก็บรักษาไว้ที่หน่วยป้องกันรักษาป่า ที่ นธ.๑ (กาหลง) ตั้งแต่วันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๑ ถึงวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๕๔ กรมป่าไม้จึงมีหน้าที่ครอบครอง ดูแลรักษา และจัดการเก็บรักษาของกลางไว้ในที่ปลอดภัย อันเป็นขั้นตอนที่ต้องปฏิบัติตามข้อตกลงระหว่างกระทรวงมหาดไทยกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง การปฏิบัติเกี่ยวกับของกลางในคดีความผิดเกี่ยวกับการป่าไม้ และระเบียบของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ว่าด้วยการปฏิบัติเกี่ยวกับของกลางในคดีความผิดเกี่ยวกับป่าไม้ พ.ศ. ๒๕๓๓ ซึ่งต่อมาได้มีการตรวจสอบพบว่า ของกลางสูญหายไป จำนวน ๑๑ รายการ ประกอบด้วยไม้แปรรูป จำนวน ๔๖๔ ชิ้น/แผ่น ปริมาตร ๘.๙๖ ลูกบาศก์เมตร และมีดพร้า จำนวน ๑๐ เล่ม จึงเป็นเหตุให้กรมป่าไม้ได้รับความเสียหาย และเมื่อวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๔ นาย ก. หัวหน้าหน่วยป้องกันรักษาป่า ที่ นธ.๑ (กาหลง) ในขณะนั้น ได้ไปแจ้งความร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจศรีสาคร เพื่อดำเนินการสืบสวนหาไม้ของกลางและอุปกรณ์การกระทำความผิดกฎหมายป่าไม้ที่สูญหายและหาตัวผู้กระทำความผิดมาลงโทษ

ตามกฎหมายเรียบร้อยแล้ว กรณีนี้จึงถือว่ามีกรกระทำละเมิดต่อกรมป่าไม้ และมีเหตุอันควรเชื่อว่าเกิดจากการกระทำของเจ้าหน้าที่กรมป่าไม้ จึงเข้าหลักเกณฑ์ที่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด เพื่อพิจารณาเสนอความเห็นเกี่ยวกับผู้ต้องรับผิดชอบ และจำนวนค่าสินไหมทดแทนที่ผู้ต้องหาต้องชดใช้ตามข้อ ๘ ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ.๒๕๓๙

..... ผู้ขอประเมินได้รับมอบหมายให้เป็นผู้รับผิดชอบสำนวนดังกล่าว โดยมีหน้าที่ในการพิจารณาดำเนินการในเรื่องดังกล่าวตั้งแต่เริ่มต้นจนกระทั่งเสร็จสิ้นกระบวนการ ซึ่งผู้ขอประเมินได้ดำเนินการ ดังนี้.....

..... ๑. ทบทวนข้อเท็จจริงข้อคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด จากสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๑๓ สาขาบุรีรัมย์ เนื่องจากข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น คือ หน่วยป้องกันรักษาป่า ที่ นธ.๑ (กาหลง) ซึ่งอยู่ในความดูแลรับผิดชอบของสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๑๓ สาขาบุรีรัมย์ และจากสำนักป้องกันรักษาป่าและควบคุมไฟป่า เนื่องจากกรณีนี้เป็นกรณีที่เกี่ยวข้องกับการเก็บรักษาไม้ของกลาง ซึ่งเกี่ยวข้องกับสำนักป้องกันรักษาป่าและควบคุมไฟป่า

..... ๒. เมื่อผู้ขอประเมินได้รับรายชื่อคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดจากสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๑๓ สาขาบุรีรัมย์ และจากสำนักป้องกันรักษาป่าและควบคุมไฟป่าแล้ว จึงได้เสนอร่างคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดต่ออธิบดีกรมป่าไม้ในฐานะหัวหน้าหน่วยงานของรัฐ ซึ่งกรมป่าไม้ ได้มีคำสั่งลับ ที่ ๒๐๗๘/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๘ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๙ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด กรณีไม้ของกลางและอุปกรณ์การกระทำความผิดกฎหมายป่าไม้นำมาเก็บรักษาไว้ที่หน่วยป้องกันรักษาป่า ที่ นธ.๑ (กาหลง) สืบหา ตามรายชื่อและความคิดเห็นที่ผู้ขอประเมินเสนอ

..... ต่อมาคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดทางละเมิดได้รายงานผลการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด ฉบับลงวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๖๐ ต่ออธิบดีกรมป่าไม้ โดยมีความเห็นว่า กรณีไม้ของกลางสูญหายในคดีนี้ เกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของหัวหน้าหน่วยป้องกันรักษาป่าที่ นธ.๑ (กาหลง) จำนวน ๓ คน ในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่ในแต่ละช่วงเวลาที่แตกต่างกัน ได้แก่ นาย ข. นาย ค. และนาย ง. จึงเห็นควรให้บุคคลทั้งสามรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนความเสียหายให้แก่กรมป่าไม้

..... ๓. ผู้ขอประเมินพิจารณาแล้วเห็นว่า รายละเอียดเกี่ยวกับข้อเท็จจริงบางส่วนที่ปรากฏในรายงานผลการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด ฉบับลงวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๖๐ นั้น ยังไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ จึงทำหนังสือเสนอต่ออธิบดีกรมป่าไม้เพื่อสั่งการให้คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดดำเนินการสอบสวนเพิ่มเติมตามประเด็นที่กำหนด จำนวน ๕ ประเด็น และต่อมาคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดทางละเมิดได้รายงานผลการสอบเพิ่มเติมใน ๕ ประเด็นดังกล่าวครบถ้วนแล้วตามหนังสือรายงานผลการสอบเพิ่มเติม ฉบับลงวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๖๐

..... ๔. ผู้ขอประเมินจึงนำข้อเท็จจริงที่ได้รับจากรายงานผลการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด ฉบับลงวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๖๐ และรายงานผลการสอบเพิ่มเติม ฉบับลงวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๖๐ มาศึกษาวิเคราะห์และนำมาปรับเข้ากับข้อกฎหมายและเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยร่างข้อพิจารณาพร้อมทั้งเสนอความเห็นต่อผู้บังคับบัญชาและอธิบดีกรมป่าไม้เพื่อพิจารณา ซึ่งข้อพิจารณาดังกล่าวสรุปความได้ว่า ไม้ของกลางที่อยู่ในความครอบครองดูแลรักษาของหน่วยป้องกันรักษาป่า ที่ นธ.๑ (กาหลง) ที่สูญหายไป ได้แก่.....

๑) ไม้ตะเคียนชันตาแมวแปรรูป จำนวน ๔๑๕ แผ่น/ชิ้น ปริมาตร ๗.๙๕ ลูกบาศก์เมตร ลูกบาศก์เมตรละ ๓๕,๐๐๐ มีมูลค่า ๒๗๘,๒๕๐ บาท

๒) ไม้ยวนฝั๋งแปรรูป จำนวน ๔ แผ่น/ชิ้น ปริมาตร ๐.๕๖ ลูกบาศก์เมตร ลูกบาศก์เมตรละ ๒๐,๐๐๐ บาท มีมูลค่า ๑๑,๒๐๐ บาท

๓) ไม้กระยาเลยแปรรูป จำนวน ๑๖๙ แผ่น/ชิ้น ปริมาตร ๒.๑๓ ลูกบาศก์เมตร ลูกบาศก์เมตรละ ๑๐,๐๐๐ บาท มีมูลค่า ๒๑,๓๐๐ บาท

รวมมูลค่าความเสียหายที่เกิดขึ้นแก่กรมป่าไม้ คิดเป็นเงินทั้งสิ้นจำนวน ๓๑๐,๗๕๐ บาท

สำหรับกรณีผู้ที่ก่อให้เกิดความเสียหายนั้น สามารถแยกได้เป็น ๓ กรณี คือ

๑) กรณีนาย ข. ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้าหน่วยป้องกันรักษาป่า ที่ นธ.๑ (กาหลง) ใน ๒ ช่วงเวลา คือ ช่วงที่ ๑ ระหว่างวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๑ ถึงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๑ และช่วงที่ ๒ ระหว่างวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๕๒ ถึงวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๕๒ ซึ่งจากข้อเท็จจริงปรากฏว่า ในช่วงที่นาย ข. ปฏิบัติหน้าที่ หัวหน้าหน่วยป้องกันรักษาป่า ที่ นธ.๑ (กาหลง) ช่วงที่ ๑ นั้น มีไม้ของกลางที่สูญหายไป ได้แก่ ไม้ตะเคียนชันตาแมวแปรรูป จำนวน ๓๐๕ แผ่น/ชิ้น ปริมาตร ๖.๕๙ ลูกบาศก์เมตร ไม้ยวนฝั๋งแปรรูป จำนวน ๔ แผ่น/ชิ้น ปริมาตร ๐.๕๖ ลูกบาศก์เมตร และไม้ตะเคียนชันตาแมวแปรรูป จำนวน ๗๐ แผ่น/ชิ้น ปริมาตร ๑.๐๓ ลูกบาศก์เมตร และในการปฏิบัติหน้าที่ช่วงที่ ๒ นั้น มีไม้ของกลางที่สูญหายไป ได้แก่ ไม้กระยาเลยแปรรูป จำนวน ๑๖๙ แผ่น/ชิ้น ปริมาตร ๒.๑๓ ลูกบาศก์เมตร ซึ่งนาย ข. ได้ให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบละเมิด เพียงว่า ตนเองก็ไม่แน่ใจว่าข้อเท็จจริงที่ตนแจ้งให้คณะกรรมการฯ ทราบนั้น จะถูกต้องตรงตามข้อมูลสารบบคดีที่แท้จริงหรือไม่ เพราะปัจจุบันตนได้ย้ายจากการทำหน้าที่หัวหน้าหน่วยป้องกันรักษาป่า ที่ นธ.๑ (กาหลง) มาเป็นระยะเวลาประมาณ ๘ ปีแล้วและตนไม่ได้เก็บเอกสารเกี่ยวกับหน้าที่ที่รับผิดชอบไว้เลย ถือว่าเป็นการให้ถ้อยคำที่ไม่ชัดเจน เป็นการกล่าวอ้างลอย ๆ ไม่มีเอกสารหรือพยานหลักฐานใดมาแสดงหรือยืนยันข้อเท็จจริงใดต่อคณะกรรมการฯ และในส่วนที่นาย ข. อ้างว่าได้ส่งมอบงานและไม้ของกลางในคดีให้แก่ นาย จ. เพื่อส่งมอบงาน และไม้ของกลางต่อให้แก่ นาย ค. ซึ่งเป็นผู้รับหน้าที่หัวหน้าหน่วยป้องกันรักษาป่า ที่ นธ.๑ (กาหลง) คนต่อไป ทั้ง ๒ ช่วงระยะเวลา ก็มีได้ทำบันทึกการรับมอบ - ส่งมอบไม้ของกลางไว้เป็นหลักฐาน ย่อมถือเป็นการปฏิบัติที่ฝ่าฝืนต่อระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการรับส่งงานในหน้าที่ราชการ พ.ศ. ๒๕๒๔ ประกอบกับไม่ปรากฏพยานหลักฐานใดว่านาย ข. ได้ส่งมอบไม้ของกลางในคดีให้แก่ นาย จ. ไว้แล้วตามที่นาย ข. กล่าวอ้าง แต่ในทางกลับกันปรากฏว่ามีพยานบุคคลยืนยันว่าไม่มีรายการรับมอบ - ส่งมอบไม้ของกลาง อันแสดงให้เห็นว่า ในเวลาดังกล่าวไม่มีไม้ของกลางในคดีเก็บรักษาไว้ที่หน่วยป้องกันรักษาป่า ที่ นธ.๑ (กาหลง) อีกทั้งจากข้อเท็จจริงก็ไม่ปรากฏว่าการที่นาย ข. เดินทางไปปฏิบัติงานที่ด่านป่าไม้จะนะ จังหวัดสงขลา มีเหตุสุดวิสัยหรือเหตุจำเป็นเร่งด่วนหรือเป็นกรณีที่มีเหตุผลอันสมควรอื่นใดที่ทำให้ต้องเร่งรีบเดินทางไปทันที จนทำให้ไม่สามารถส่งมอบงานในหน้าที่ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการรับส่งงานในหน้าที่ราชการ พ.ศ. ๒๕๒๔ ให้แก่นาย ค. ซึ่งเป็นผู้รับมอบงานได้โดยตรง พฤติการณ์ของนาย ข. ซึ่งเป็นมีหน้าที่ดูแลรับผิดชอบไม้ของกลางให้อยู่ในสถานที่ที่มีความปลอดภัย และต้องเก็บรักษาไว้ให้ครบถ้วนตามจำนวนด้วยตามข้อตกลงระหว่างกระทรวงมหาดไทยกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง การปฏิบัติเกี่ยวกับของกลางในคดีความผิดเกี่ยวกับการป่าไม้ ลงวันที่ ๑ มกราคม ๒๕๓๒ ข้อ ๓ และย่อมต้องทราบและต้องถือปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ว่าด้วยการปฏิบัติเกี่ยวกับของกลางในคดีความผิดเกี่ยวกับการป่าไม้ พ.ศ. ๒๕๓๓ และระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการรับส่งงานในหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๒๔ อันเป็นระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับงานในหน้าที่ของตนโดยตรง จึงต้องปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัด ประกอบกับตามหลักวิญญูชนเมื่อนาย ข.

เป็นผู้มีตำแหน่งหน้าที่หัวหน้าหน่วยป้องกันรักษาป่า ที่ นธ.๑ (กาหลง) จำเป็นต้องมีความละเอียดรอบคอบและระมัดระวังเป็นอย่างยิ่งในการรับมอบ - ส่งมอบงานในหน้าที่ของตนให้แก่หัวหน้าหน่วยป้องกันรักษาป่า ที่ นธ.๑ (กาหลง) คนต่อไป และมีควรปล่อยปละละเลยขาดความเอาใจใส่ต่อหน้าที่ที่ตนพึงต้องปฏิบัติ แต่นาย ข. กลับมิได้ใช้ความระมัดระวังตามวิสัยและพฤติการณ์แห่งวิชาชีพของตน ทั้งที่ยังอยู่ในวิสัยและพฤติการณ์ที่นาย ข. สามารถใช้ความระมัดระวังดูแลรักษาตรวจตราไม้ของกลาง ทั้งก่อนส่งมอบและรับมอบไม้ของกลาง ได้ว่ามีจำนวนครบถ้วนหรือไม่ และทำบันทึกรับมอบ - ส่งมอบไม้ของกลางได้ แต่หากระทำเช่นนั้นไม่ อันเป็นการไม่ยี่ดื้อแม้แต่เพียงเล็กน้อยต่อความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นต่อกรมป่าไม้ และเป็นเหตุให้ไม้ของกลางดังกล่าวสูญหายไป จึงถือว่านาย ข. กระทำการโดยประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง จนเป็นเหตุให้กรมป่าไม้ได้รับความเสียหาย นาย ข. จึงต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่กรมป่าไม้ รวมทั้งสิ้นเป็นเงินจำนวน ๒๙๙,๒๐๐ บาท ตามมาตรา ๑๐ ประกอบมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดชอบทางละเมิด ของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙.....

๒) กรณีนาย ค. ในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้าหน่วยป้องกันรักษาป่า ที่ นธ.๑ (กาหลง) ได้เกิดเหตุไม้ของกลางในคดีจำนวน ๑ คดี ได้แก่ ไม้ตะเคียนชันตาแมวแปรรูป จำนวน ๔๐ แผ่น/ชิ้น ปริมาตร ๐.๓๓ ลูกบาศก์เมตร สูญหายไป โดยนาย ค. ได้ให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดเพียงว่า เมื่อตนพ้นจากการทำหน้าที่หัวหน้าหน่วยป้องกันรักษาป่า ที่ นธ.๑ (กาหลง) ตนได้มีการทำบันทึกรับมอบ - ส่งมอบงาน ฉบับลงวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๔ ไว้เป็นหลักฐานโดยระบุให้นาย ง. ได้รับมอบพัสดุครุภัณฑ์ ประเภทต่าง ๆ ไม้ของกลาง และสำเนาพฤติการณ์ตรวจยึดจับกุมต่าง ๆ และตนได้ส่งมอบไม้ของกลางในคดีให้แก่ นาย ง. ครบถ้วนทั้ง ๒ คดีแล้ว อันได้แก่ (๑) ไม้ตะเคียนชันตาแมวแปรรูป จำนวน ๓๐ แผ่น/ชิ้น ปริมาตร ๐.๕๓ ลูกบาศก์เมตร และ (๒) ไม้ตะเคียนชันตาแมวแปรรูป จำนวน ๔๐ แผ่น/ชิ้น ปริมาตร ๐.๓๓ ลูกบาศก์เมตร แต่ปรากฏว่ามีพยานบุคคลหลายรายยืนยันตรงกันว่า ขณะที่นาย ค. พ้นจากการทำหน้าที่หัวหน้าหน่วยป้องกันรักษาป่า ที่ นธ.๑ (กาหลง) ได้ทำบันทึกรับมอบ - ส่งมอบงาน ฉบับลงวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๔ จริง และมีการส่งมอบไม้ของกลางในคดี จำนวน ๑ คดี เท่านั้น เป็นไม้ตะเคียนชันตาแมวแปรรูป จำนวน ๓๐ แผ่น/ชิ้น ปริมาตร ๐.๕๓ ลูกบาศก์เมตร โดยไม่มีการส่งมอบไม้ตะเคียนชันตาแมวแปรรูป จำนวน ๔๐ แผ่น/ชิ้น ปริมาตร ๐.๓๓ ลูกบาศก์เมตร แต่อย่างใด ประกอบกับมีพยานบุคคลให้ถ้อยคำว่า ขณะที่นาย ค. ทำหน้าที่หัวหน้าหน่วยป้องกันรักษาป่า ที่ นธ.๑ (กาหลง) ได้ทำการตรวจยึดไม้ของกลางในคดีและได้นำไม้ของกลางบางส่วนไปเก็บรักษาที่หน่วยป้องกันรักษาป่า ที่ นธ.๑ (กาหลง) และได้นำไม้ของกลางอีกบางส่วนไปเก็บรักษาที่หน่วยป้องกันรักษาป่า ที่ นธ.๒ (เรือเสาะ) อีกแห่งหนึ่งด้วย เนื่องจากขณะนั้น นาย ค. ทำหน้าที่หัวหน้าหน่วยป้องกันรักษาป่า ที่ นธ.๒ (เรือเสาะ) อีกหน้าที่หนึ่ง พฤติการณ์ของนาย ค. ดังกล่าวไม่ปรากฏว่ามีเหตุผลเพื่อประโยชน์แก่ทางราชการ หรือมีฉุกเฉินหรือมีเหตุจำเป็นอื่นใดที่ทำให้ต้องนำไม้ของกลางบางส่วนไปแยกเก็บรักษาที่หน่วยป้องกันรักษาป่า ที่ นธ.๒ (เรือเสาะ) อีกแห่งหนึ่งด้วย ประกอบกับคณะกรรมการฯ ได้ไปตรวจสอบแล้ว กลับไม่ปรากฏว่ามีการนำไม้ของกลางไปเก็บรักษาที่หน่วยป้องกันรักษาป่า ที่ นธ.๒ (เรือเสาะ) แต่อย่างใด อีกทั้ง นาย ง. ได้ให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการฯ ว่า ตนได้รายงานให้ผู้บังคับบัญชาทราบแล้ว แต่ไม่ได้จัดทำรายละเอียดเกี่ยวกับรายการไม้ของกลางที่ได้รับมอบจากนาย ค. จึงน่าจะเชื่อได้ว่า ไม้ตะเคียนชันตาแมวแปรรูป จำนวน ๔๐ แผ่น/ชิ้น ปริมาตร ๐.๓๓ ลูกบาศก์เมตร ได้สูญหายไป ในช่วงเวลาที่นาย ค. ทำหน้าที่หัวหน้าหน่วยฯ นธ.๑ (กาหลง) จริง การกระทำของนาย ค. จึงถือได้ว่าเป็นการกระทำโดยปราศจากความระมัดระวังอย่างยิ่ง ในฐานะที่ตนมีตำแหน่งหน้าที่เป็นหัวหน้าหน่วยป้องกันรักษาป่า ที่ นธ.๑ (กาหลง) ย่อมมีหน้าที่ต้องใช้ความระมัดระวังดูแลรักษาไม้ของกลางไว้ในสถานที่ที่เหมาะสมและมีเหตุอันสมควร มิใช่แยกเก็บรักษาไว้ในสถานที่ต่างกันโดยปราศจากเหตุอันสมควร และไม่มีการทำบันทึกไว้เป็นหลักฐานหรือมีการแจ้งให้ผู้บังคับบัญชาทราบแต่อย่างใด ทั้งที่ยังอยู่ในวิสัยและ

พฤติการณ์ที่นาย ค. ยังสามารถใช้ความระมัดระวังดูแลรักษาไม้ของกลางดังกล่าวได้ แต่หาได้กระทำเช่นนั้นไม่ และยังเป็นโอกาสให้ผู้ที่เกี่ยวข้องนำไม้ของกลางออกไปจากหน่วยป้องกันรักษาป่า ที่ นธ.๑ (กาหลง) สามารถนำไม้ของกลางออกไปจากหน่วยป้องกันรักษาป่า ที่ นธ.๑ (กาหลง) ได้สะดวกขึ้น และเป็นการยากต่อการตรวจสอบจำนวนไม้ในภายหลังโดยปราศจากเหตุอันสมควรอีกด้วย การกระทำของนาย ค. เป็นการขาดความระมัดระวังเอาใจใส่ ไม่ยึดถือต่อความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นได้แม้แต่เพียงเล็กน้อย จึงถือเป็นความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง อันเป็นเหตุให้ไม้ของกลางสูญหายไป ทำให้กรมป่าไม้ได้รับความเสียหาย นาย ค. ต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่กรมป่าไม้ ตามมาตรา ๑๐ ประกอบมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

๓) กรณีนาย ง. ได้เข้ามารับหน้าที่หัวหน้าหน่วยป้องกันรักษาป่า ที่ นธ.๑ (กาหลง) ต่อจากนาย ค. และได้ทำการตรวจสอบแล้วพบข้อเท็จจริงว่าไม้ของกลางในคดีมีจำนวนไม้ครบถ้วนตามสำเนาผลการตรวจยึดจับกุม กล่าวคือ ไม้ตะเคียนชันตาแมวแปรรูป จำนวน ๔๐ แผ่น/ชิ้น ปริมาตร ๐.๓๓ ลูกบาศก์เมตร ได้สูญหายไป นาย ง. ย่อมมีหน้าที่ต้องรับรายงานเป็นหนังสือให้ผู้บังคับบัญชาทราบทันที การที่นาย ง. ไม่กระทำการดังกล่าว ทั้งที่ตนมีหน้าที่จะต้องกระทำจึงเป็นการเพิกเฉย ปล่อยปละละเลย ปกปิดความสูญหายดังกล่าวไว้ ทั้งที่ตนมีหน้าที่ต้องใช้ความระมัดระวังดูแลรักษาไม้ของกลางไว้ให้ครบถ้วน และยังอยู่ในวิสัยที่นาย ง. ยังสามารถรายงานเป็นหนังสือให้ผู้บังคับบัญชาทราบถึงความผิดปกติของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นได้ แต่นาย ง. หาได้กระทำเช่นนั้นไม่ การกระทำของนาย ง. เป็นการไม่ยึดถือต่อความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นได้แม้แต่เพียงเล็กน้อยการที่ปล่อยให้เวลาผ่านไปนานโดยมิได้รายงานเป็นลายลักษณ์อักษรตามลำดับขั้นตอนของระบบงานทางราชการให้ผู้บังคับบัญชารับทราบถึงกรณีที่ไม้ของกลางสูญหายไป ทำให้ยากยิ่งต่อการสืบแสวงหาผู้กระทำความผิดและหมดโอกาสที่จะได้ไม้ของกลางกลับคืนมา จึงถือเป็นความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง และโดยผลของการกระทำย่อมคาดเห็นได้ว่าจะเกิดความเสียหายแก่กรมป่าไม้ ดังนั้น นาย ง. จึงต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่กรมป่าไม้ ตามมาตรา ๑๐ ประกอบมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

ในส่วนของนาย ค. และนาย ง. เมื่อปรากฏว่าความเสียหายเกิดขึ้นจากความประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของทั้งสองฝ่าย จึงเห็นควรให้แต่ละฝ่ายต่างต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนความเสียหายคนละส่วนเท่า ๆ กัน จากไม้ของกลางในคดีที่สูญหาย คือ ไม้ตะเคียนชันตาแมวแปรรูป จำนวน ๔๐ แผ่น/ชิ้น ปริมาตร ๐.๓๓ ลูกบาศก์เมตร ที่คำนวณเป็นราคาลูกบาศก์เมตรละ ๓๕,๐๐๐ บาท มีมูลค่า ๑๑,๕๕๐ บาท จึงต้องรับผิดชอบคนละ ๕,๗๗๕ บาท

๕. อธิบดีกรมป่าไม้ พิจารณาแล้วมีความเห็นพ้องด้วยกับความเห็นของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง ความรับผิดทางละเมิด และความเห็นของสำนักกฎหมายซึ่งผู้ขอประเมินได้ทำความเห็นเสนอต่อผู้บังคับบัญชาดังกล่าว

๖. กรมป่าไม้ มีคำสั่งเรียกให้นาย ข. นาย ค. และนาย ง. ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่กรมป่าไม้ และได้ส่งคำสั่งดังกล่าวให้เจ้าหน้าที่ทั้งสามรายรับทราบแล้ว พร้อมทั้งได้ส่งสำเนาคำสั่งดังกล่าวให้สำนักบริหารกลางทราบแล้วด้วย

เมื่อเจ้าหน้าที่ทั้งสามรายได้รับทราบคำสั่งเรียกชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแล้ว บุคคลทั้งสามได้ยื่นอุทธรณ์โต้แย้งคำสั่งทางปกครองว่าไม่ชอบด้วยกฎหมาย ตนไม่ต้องรับผิดชอบตามคำสั่งและขอให้กรมป่าไม้เพิกถอนคำสั่งดังกล่าว ซึ่งผู้ขอรับการประเมินได้ตรวจสอบและวิเคราะห์กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ แล้ว พบว่า นาย ข. นาย ค. และนาย ง. เป็นคู่กรณีทางปกครองและได้ยื่นอุทธรณ์ภายในกำหนดระยะเวลาตามที่กฎหมายกำหนดไว้ จึงได้ดำเนินการพิจารณาในเนื้อหาของคำอุทธรณ์ โดยพิจารณาแล้ว

ไม่เห็นด้วยกับอุทธรณ์ของบุคคลทั้งสาม จึงร่างหนังสือเสนอความเห็นดังกล่าวต่ออธิบดีกรมป่าไม้ เพื่อรายงานผลการพิจารณาอุทธรณ์ต่อปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นขั้นตอนตามที่กฎหมายกำหนดให้หน่วยงานของรัฐต้องถือปฏิบัติ เพื่อให้เป็นไปตามนัยมาตรา ๔๔ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

๗. กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีหนังสือแจ้งกรมป่าไม้พร้อมทั้งส่งคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ทราบว่า ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมพิจารณาแล้ว ไม่เห็นด้วยกับอุทธรณ์ของนาย ข. นาย ค. และนาย ง. จึงยกอุทธรณ์และได้แจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ดังกล่าวให้บุคคลทั้งสามทราบแล้ว

๘. กรมป่าไม้ไม่มีหนังสือรายงานความเสียหายที่ไม่ต้องส่งสำนวนการสอบสวนให้กระทรวงการคลังตรวจสอบ กรณีไม่ของกลางและอุปกรณ์การกระทำผิดกฎหมายป่าไม้ ที่นำมาเก็บรักษาไว้ที่หน่วยป้องกันรักษาป่าที่ นธ.๑ (กาหลง) สูญหาย ตามประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง ความรับผิดชอบละเมิดของเจ้าหน้าที่ที่ไม่ต้องรายงานให้กระทรวงการคลังตรวจสอบ เรียบร้อยแล้ว

๙. กรมบัญชีกลาง ได้มีหนังสือแจ้งกรมป่าไม้ว่า ได้รับทราบผลการพิจารณาของกรมป่าไม้แล้ว และเนื่องจากเรื่องนี้ได้มีการบันทึกข้อมูลสำนวนความรับผิดชอบละเมิดในระบบความรับผิดชอบละเมิดและแฟ้มหัวข้อระบบงานทางละเมิด เลขที่สำนวน VI๖๑๐๐๑๑๗๔ จึงให้กรมป่าไม้ดำเนินการบันทึกข้อมูลในขั้นตอนการสิ้นสุดงานทางละเมิดด้วย ซึ่งกรมป่าไม้ได้ดำเนินการดังกล่าวเรียบร้อยแล้ว

๑๐. กรมป่าไม้ มีหนังสือแจ้งเตือนให้นาย ข. นาย ค. และนาย ง. นำเงินมาชดเชยค่าสินไหมทดแทนให้แก่กรมป่าไม้ และผู้ขอประเมินได้ทำหนังสือสอบถามสำนักบริหารกลาง ว่าได้รับชำระค่าสินไหมทดแทนจากเจ้าหน้าที่ทั้งสามรายตามคำสั่งที่เรียกให้ชดเชยค่าสินไหมทดแทนแล้วหรือไม่ ซึ่งสำนักบริหารกลางได้แจ้งให้ทราบว่า นาย ง. ได้นำเงินมาชำระค่าสินไหมทดแทนให้แก่กรมป่าไม้ครบถ้วนตามคำสั่งดังกล่าวแล้ว แต่ไม่พบการรับชำระเงินจากนาย ข. และนาย ค. แต่อย่างใด

ผู้ขอประเมินจึงทำหนังสือแจ้งเตือนให้นาย ข. และนาย ค. ชดเชยค่าสินไหมทดแทนให้แก่กรมป่าไม้ รวมทั้งสิ้นจำนวน ๓ ครั้ง แต่นาย ข. และนาย ค. เพิกเฉยไม่นำเงิน มาชำระหนี้ให้แก่กรมป่าไม้ หลังจากนั้นกรมป่าไม้ได้รับทราบจากนาย ค. ได้ยื่นฟ้องกรมป่าไม้อธิบดีกรมป่าไม้ และปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นคดีปกครอง ต่อศาลปกครองกลางเพื่อขอให้เพิกถอนคำสั่งทางปกครองของกรมป่าไม้ และคำวินิจฉัยของปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ยกอุทธรณ์ของนาย ค. ซึ่งผู้ขอประเมินได้ดำเนินการตรวจสอบ รวบรวมข้อเท็จจริงทั้งหมดที่เกิดขึ้นแล้วนำมาวิเคราะห์และปรับเข้ากับบทบัญญัติของกฎหมายและจัดทำเป็นคำชี้แจงข้อเท็จจริงเพื่อส่งให้ส่วนคดีปกครองนำไปทำคำให้การเพื่อยื่นต่อศาลปกครองกลางให้ทันภายในระยะเวลาตามคำสั่งของศาลปกครองกลางต่อไป และเมื่อนาย ค. (ผู้ฟ้องคดี) ได้ยื่นคำคัดค้านคำให้การของกรมป่าไม้และอธิบดีกรมป่าไม้ (ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ และ ๒) ผู้ขอประเมินจึงได้ดำเนินการจัดทำคำชี้แจงข้อเท็จจริงและจัดส่งเอกสารหลักฐานเพิ่มเติมอีกครั้งหนึ่ง โดยต่อมาศาลปกครองกลางได้มีคำพิพากษาว่า คำสั่งกรมป่าไม้ที่ให้ผู้ฟ้องคดีชดเชยค่าสินไหมทดแทนจำนวน ๕,๗๗๕ บาท และคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (ผู้ถูกฟ้องคดี ที่ ๓) ที่ยกอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย พิพากษายกฟ้อง

สำหรับกรณีของนาย ข. นั้น ผู้ขอประเมินได้ศึกษาข้อกฎหมายและพิจารณาจากพฤติการณ์การเพิกเฉยไม่ชำระหนี้ตามคำสั่งทางปกครองของนาย ข. แล้วเห็นว่า จำเป็นต้องเข้ามาตรวจการบังคับทางปกครองแก่นาย ข. จึงได้ทำหนังสือขอความอนุเคราะห์จากเจ้าพนักงานที่ดิน อธิบดีกรมบังคับคดี อธิบดีกรมการขนส่งทางบก

ผู้ว่าการธนาศรัทธาแห่งประเทศไทย กรรมการผู้จัดการธนาศรัทธาพาณิชย์และผู้อำนวยการธนาศรัทธาพาณิชย์ให้ตรวจสอบทรัพย์สินของนาย. ข. เป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์หรือมีสิทธิครอบครองในทรัพย์สินชนิดใดบ้าง และทรัพย์สินดังกล่าวตั้งอยู่สถานที่ใดบ้าง จนกระทั่งได้รับการตอบกลับจากหน่วยงานต่าง ๆ แล้วพบว่า ไม่ปรากฏรายชื่อ นาย. ข. เป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์หรือมีสิทธิครอบครองในทรัพย์สินใด ผู้ขอประเมินจึงทำการสืบหาทรัพย์สินของนาย. ข. เรื่อยมาเป็นระยะเนื่องจากหากพบว่า นาย. ข. มีชื่อเป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์หรือมีสิทธิครอบครองในทรัพย์สินใด กรมป่าไม้ย่อมต้องมีคำสั่งแต่งตั้งเจ้าพนักงานบังคับทางปกครอง เพื่อดำเนินการยึดหรืออายัดทรัพย์สินของนาย. ข. ซึ่งเป็นผู้อยู่ในบังคับของมาตรการบังคับทางปกครอง เพื่อนำมาขายทอดตลาดแล้วนำเงินมาชำระหนี้ให้แก่กรมป่าไม้ต่อไป อันถือได้ว่าคดีนี้เป็นคดีเริ่มต้นในการใช้มาตรการบังคับทางปกครองและเป็นกรณีแรกของกรมป่าไม้ จึงก่อให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนาการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่และเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการบังคับใช้กฎหมายเพิ่มขึ้นอีกด้วย

๕. ผลสำเร็จของงาน (เชิงปริมาณ/คุณภาพ)

..... ในขั้นตอนการดำเนินการพิจารณาสำนวนการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด กรณีไม้ของกลางและอุปกรณ์การกระทำผิดกฎหมายป่าไม้ ที่นำมาเก็บรักษาไว้ที่หน่วยป้องกันรักษาป่า ที่ นธ.๑ (กาหลง) สุนทรายนัน ผู้ขอประเมินได้พิจารณาตรวจสอบข้อเท็จจริง ศึกษา ค้นคว้าข้อมูลและนำมาวิเคราะห์ ตีความและปรับใช้ในแต่ละกรณี เพื่อให้การปฏิบัติงานเป็นไปตามกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องในทุกขั้นตอนและกระบวนการที่กฎหมายกำหนดไว้ตั้งแต่ต้น จนกระทั่งมีการออกคำสั่งเรียกให้เจ้าหน้าที่ผู้กระทำละเมิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่หน่วยงานของรัฐซึ่งเป็นคำสั่งทางปกครองที่ออกโดยชอบด้วยกฎหมาย โดยในรายชื่อของนาย. ง. ทำให้หน่วยงานของรัฐได้รับชดใช้ค่าสินไหมทดแทนจนครบถ้วนตามคำสั่ง ส่วนกรณีรายนาย. ค. เมื่อศาลปกครองได้มีพิพากษาว่า คำสั่งกรมป่าไม้ ฉบับ ที่ ๒๐๗๘/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๘ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๙ ที่เรียกให้นาย. ค. รับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนให้แก่กรมป่าไม้เป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย จึงทำให้หน่วยงานของรัฐเกิดสิทธิไล่เบี้ยค่าสินไหมทดแทนตามคำสั่งโดยชอบด้วยกฎหมายจากนาย. ค. ตามคำพิพากษาได้เต็มจำนวนตามคำสั่งทางปกครองดังกล่าว สำหรับกรณีนาย. ข. นั้น ทำให้กรมป่าไม้สามารถใช้มาตรการบังคับทางปกครองผู้ที่อยู่ในบังคับของคำสั่งทางปกครองได้โดยชอบด้วยกฎหมายและทันภายในกรอบระยะเวลาตามที่กฎหมายกำหนดไว้.....

..... ผลที่ได้รับจากการพิจารณาสำนวนการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ กรณีไม้ของกลางและอุปกรณ์การกระทำผิดกฎหมายป่าไม้ ที่นำมาเก็บรักษาไว้ที่หน่วยป้องกันรักษาป่า ที่ นธ.๑ (กาหลง) สุนทรายนัน คือ การที่ได้ดำเนินการจากสำนวนที่ยังไม่มีการดำเนินการด้านความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ จนกระทั่งทำให้เป็นสำนวนที่สามารถเรียกค่าสินไหมทดแทนจากรายนาย. ง. ให้แก่ทางราชการครบถ้วนตามคำสั่ง และเนื่องจากขั้นตอนกระบวนการด้านความรับผิดชอบทางละเมิดได้ดำเนินการ โดยถูกต้องครบถ้วนตามที่กฎหมายกำหนดไว้ทุกประการ ส่งผลให้ในการออกคำสั่งทางปกครองจึงเป็นคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย ทำให้หน่วยงานของรัฐมีสิทธิไล่เบี้ยค่าสินไหมทดแทนจากนาย. ค. ตามที่ศาลปกครองมีคำพิพากษาได้เต็มจำนวนตามคำสั่งทางปกครองดังกล่าว อีกทั้ง ทำให้หน่วยงานของรัฐสามารถใช้มาตรการบังคับทางปกครองจากนาย. ข. ได้เนื่องจากเนื้อหาของคำสั่งทางปกครองเป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมาย ย่อมถือเป็นประโยชน์แก่ทางราชการเป็นอย่างมาก..

๖. การนำไปใช้ประโยชน์/ผลกระทบ

..... หน่วยงานของรัฐสามารถนำผลงานฉบับนี้ไปใช้เป็นแนวทางหรือเป็นกรณีศึกษาสำหรับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน เพื่อเป็นการเพิ่มพูนทักษะ ความเชี่ยวชาญ ความรู้ ความเข้าใจในกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับความรับผิดชอบทางละเมิดและกฎหมายปกครอง อีกทั้ง ยังทำให้การพิจารณาดำเนินการหรือวินิจฉัยสั่งการ สำหรับกรณีที่มิได้ลักษณะเดียวกันนี้ เป็นไปด้วยความรวดเร็ว ถูกต้อง เป็นธรรม และชอบด้วยกฎหมายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง อันก่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการปฏิบัติงาน และเป็นประโยชน์ต่อทางราชการเป็นอย่างมาก....

๗. ความยุ่งยากและซับซ้อนในการดำเนินการ

..... การดำเนินการพิจารณาสำนวนการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด กรณีไม้ของกลางและอุปกรณ์การกระทำผิดกฎหมายป่าไม้ ที่นำมาเก็บรักษาไว้ที่หน่วยป้องกันรักษาป่า ที่ นธ.๑ (กาหลง) สูญหายนั้น มีข้อกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องหลายฉบับ แต่ละฉบับที่มีความซับซ้อนทำให้ต้องใช้เวลาในการศึกษาทำความเข้าใจในการตีความตัวบทกฎหมายเพื่อนำมาปรับใช้กับข้อมูลข้อเท็จจริงที่ได้รับทราบมา และกรณีนี้มีพยานเอกสารที่เกี่ยวข้องจำนวนมาก ประกอบกับมีเจ้าหน้าที่ผู้ที่เกี่ยวข้องและพยานบุคคลจำนวนมาก อีกทั้ง เป็นกรณีที่มีกฎหมายกำหนดอายุความในการใช้สิทธิเรียกร้องให้เจ้าหน้าที่ผู้ต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทน มีกำหนดอายุความในการใช้มาตรการบังคับทางปกครอง และมีระยะเวลาในการจัดทำคำให้การเพื่อยื่นต่อศาลปกครอง ทำให้ผู้เสนอผลงานต้องเร่งศึกษา ค้นคว้า ทำความเข้าใจ ทุ่มเทในการดำเนินการให้แล้วเสร็จให้ครบถ้วนถูกต้องในทุกขั้นตอนและกระบวนการ และจะต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จให้ทันภายในกำหนดอายุความตามที่กฎหมายกำหนดและตามระยะเวลาที่ศาลมีคำสั่งด้วย

๘. ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการ

..... ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการพิจารณาสำนวนการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด กรณีไม้ของกลางและอุปกรณ์การกระทำผิดกฎหมายป่าไม้ ที่นำมาเก็บรักษาไว้ที่หน่วยป้องกันรักษาป่า ที่ นธ.๑ (กาหลง) สูญหายนี้ ได้แทรกอยู่ในหลายขั้นตอน คือ

..... ๑) เริ่มต้นแต่การจะเสนอรายชื่อบุคคลที่จะเป็นคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด ปรากฏว่าไม่มีบุคคลใดประสงค์จะเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการฯ หรือเข้ามาเกี่ยวข้องกับกรณีที่หน่วยงานของรัฐได้รับเรื่องร้องเรียนกรณีต่าง ๆ จึงเป็นยากที่จะหาคณะกรรมการฯ ที่มีความรู้ ความสามารถที่เหมาะสมในแต่ละสำนวน

..... ๒) ในการพิจารณาสำนวน เนื่องจากกรณีนี้ปรากฏข้อเท็จจริงว่า เหตุการณ์เริ่มต้นที่มีการนำไม้ของกลางและอุปกรณ์การกระทำผิดกฎหมายป่าไม้มาเก็บรักษาไว้ที่หน่วยฯ นธ.๑ (กาหลง) และต่อมาสูญหายไปนั้น เป็นเหตุการณ์ที่ผ่านมานานแล้วและได้มีการเปลี่ยนแปลงหัวหน้าหน่วยฯ ไปแล้วหลายคนในแต่ละช่วงเวลา ทำให้พยานบุคคลไม่สามารถจดจำหรือยืนยันเหตุการณ์ได้ครบถ้วนทั้งหมด และกรณีนี้มีพยานเอกสารเป็นจำนวนมากและยากต่อการแสวงหา ประกอบกับพยานเอกสารบางฉบับสูญหาย ไม่สามารถติดตามจากผู้ใดได้อีกทั้ง ในการพิจารณาสำนวนนี้ มีกฎหมายกำหนดอายุความไว้ทุกขั้นตอน ทำให้ผู้เสนอผลงานในฐานะที่เป็นผู้ได้รับมอบหมายให้เป็นเจ้าของสำนวนดังกล่าวต้องดำเนินการในทุกขั้นตอนและกระบวนการให้ถูกต้องและเสร็จสิ้นให้ทันภายในกำหนดเวลาตามกฎหมาย ผู้เสนอผลงานจึงต้องเร่งรัดคณะกรรมการฯ ให้ดำเนินการสอบสวนและสรุปสำนวนพร้อมความเห็นเสนอต่อหัวหน้าหน่วยงานของรัฐโดยเร็ว เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงครบถ้วนสมบูรณ์ในการพิจารณาสำนวนการสอบสวน

..... ๓) ในการพิจารณาสำนวน ผู้ขอประเมินในฐานะเจ้าของสำนวนต้องพิจารณาตรวจสอบทั้งข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายจากกฎหมายและระเบียบหลายฉบับ เพื่อให้ได้ความชัดเจนและน่าเชื่อถือได้ว่าเจ้าหน้าที่ผู้ถูกกล่าวหาได้กระทำความผิดจริงโดยเป็นการกระทำโดยจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงจึงสามารถสรุปสำนวนพร้อมทั้งเสนอความเห็นต่ออธิบดีกรมป่าไม้ซึ่งเป็นหัวหน้าหน่วยงานของรัฐเพื่อออกคำสั่งทางปกครองเรียกให้ผู้กระทำละเมิดชดเชยค่าสินไหมทดแทนได้ อีกทั้ง กรณีนี้มีผู้กระทำละเมิดหลายราย บางรายมีการฟ้องคดีต่อศาลปกครอง ทำให้ย่อมมีการดำเนินกระบวนการในชั้นศาล ที่ผู้ขอประเมินมีหน้าที่ต้องดำเนินการ อาทิเช่น ต้องจัดทำคำชี้แจงข้อเท็จจริงทั้งหมดเพื่อให้หน่วยงานนำไปใช้ทำคำให้การแก้คำฟ้อง ต้องประสานงานกับหน่วยงานในพื้นที่เกิดเหตุหรือคณะกรรมการฯ เพื่อขอเอกสารในส่วนที่ยังไม่ครบถ้วนเพื่อส่งให้ศาลปกครอง

ตามคำสั่งศาล และสำหรับเจ้าหน้าที่ผู้ทำละเมิดบางรายนั้น เมื่อได้รับทราบคำสั่งทางปกครองที่เรียกให้ชำระค่าสินไหมทดแทนแล้วเพิกเฉยไม่ชำระหรือชำระไม่ครบถ้วนตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ในคำสั่งทางปกครอง ทำให้ต้องใช้มาตรการบังคับทางปกครองซึ่งถือเป็นเรื่องใหม่ของหน่วยงาน ณ. ขณะนั้น เนื่องจากกรมป่าไม้ยังไม่เคยมีกรณีที่ต้องเริ่มใช้มาตรการบังคับทางปกครองมาก่อน กรณีนี้จึงเป็นกรณีแรกที่เริ่มต้นกระบวนการในการสืบหาทรัพย์สินของผู้อยู่ในบังคับของคำสั่งทางปกครอง โดยต้องใช้เวลาแสวงหาและการศึกษาค้นคว้าเป็นอย่างมากถึงขั้นตอนและวิธีการดำเนินการและการเตรียมการเพื่อดำเนินการตามขั้นตอนต่อไป.....

๙. ข้อเสนอแนะ

๑. ควรจัดทำคู่มือปฏิบัติงานพร้อมตัวอย่างแนวทางการพิจารณาสำนวนความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช เนื่องจากปัจจุบันนี้ในการดำเนินการเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ตามพระราชบัญญัติความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ยังไม่มีบรรทัดฐานที่แน่นอนว่า เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานควรจะมีการพิจารณาสำนวนไปในแนวทางใด และเมื่อมีกรณีที่คล้ายคลึงกันเกิดขึ้น หากเจ้าของสำนวนที่ได้รับมอบหมายให้พิจารณาสำนวนต่างคนกัน ผลการพิจารณาสำนวนก็อาจแตกต่างกันได้ ย่อมทำให้เกิดความไม่เป็นธรรมแก่เจ้าหน้าที่ผู้ต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนเท่าที่ควร อีกทั้ง ยังอาจเป็นเหตุให้เจ้าหน้าที่ผู้ที่ต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนนั้น ดำเนินการฟ้องร้องดำเนินคดีแก่กรมป่าไม้ต่อศาลปกครอง เพื่อเรียกร้องความเป็นธรรมและขอให้ศาลปกครองเพิกถอนคำสั่งทางปกครองดังกล่าว ซึ่งในปัจจุบันนี้มีกรณีเช่นนี้เกิดขึ้นเป็นจำนวนมาก ดังนั้น จึงเห็นควรจัดทำคู่มือปฏิบัติงานพร้อมตัวอย่างแนวทางการพิจารณาสำนวนความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช ให้แก่เจ้าหน้าที่ทั้งที่ปฏิบัติงานในส่วนกลางและในจังหวัดต่างๆ ทั่วประเทศ รวมถึงให้แก่บุคคลภายนอกที่มีความสนใจสามารถนำไปศึกษาค้นคว้า เพื่อใช้เป็นแนวทางและเป็นตัวอย่างในการพิจารณาสำนวนเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ในแต่ละกรณี.....

๒. ควรจัดให้มีการอบรมสัมมนาให้ความรู้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่และบุคคลที่มีความสนใจในเรื่องกฎหมายเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช และกฎหมายปกครอง อย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง เพื่อให้ความรู้ และรับฟัง แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ประสบการณ์ ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ หรือบุคคลภายนอก หรือผู้ที่ได้รับผลกระทบ หรือเจ้าของสำนวนกรณีต่างๆ และจะได้ช่วยกันหาแนวทางและวิธีการในการแก้ไขปัญหาพร้อมกัน เพื่อให้การปฏิบัติงานเกิดประสิทธิภาพและมีประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น.....

๓. ควรจัดให้มีการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับกฎหมายว่าด้วยความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่และกฎหมายปกครองทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เช่น ทางเว็บไซต์และ facebook ของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช หรือของกองนิติการ และควรมีการจัดทำช่องทางในการถามตอบข้อกฎหมายหรือสงสัยเกี่ยวกับกฎหมายว่าด้วยความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่และกฎหมายปกครอง เช่น จัดให้มีเจ้าหน้าที่ในแต่ละกลุ่มงานของกองนิติการให้มีหน้าที่ตอบปัญหาหรือข้อสงสัยตามที่ปรากฏในเว็บไซต์และ facebook ของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช หรือของกองนิติการ และรายงานผลการปฏิบัติงานให้ผู้บังคับบัญชาทราบ เพื่อให้เกิดประโยชน์แก่เจ้าหน้าที่และประชาชนทั่วไป อีกทั้ง ยังช่วยลดปริมาณงานหรือเรื่องร้องเรียนที่เป็นลายลักษณ์อักษรให้แก่หน่วยงานของรัฐอีกด้วย.....

๓. ควรจัดทำคู่มือเกี่ยวกับการใช้มาตรการบังคับทางปกครอง เพื่อเผยแพร่องค์ความรู้เกี่ยวกับข้อกฎหมาย ทั้งในส่วนพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม และกฎกระทรวงกำหนดขั้นตอนและวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการยึด การอายัด และการขายทอดตลาดทรัพย์สิน

และกำหนดอำนาจของศาลในส่วนที่เกี่ยวกับการบังคับคดีให้เป็นอำนาจของหัวหน้าหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. ๒๕๖๕ รวมถึงขั้นตอน กระบวนการ วิธีปฏิบัติงานสู่เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานหรือผู้ที่มีความสนใจในเรื่องนี้ และในเบื้องต้นควรส่งเสริมและสนับสนุนให้เจ้าหน้าที่ไปอบรมโครงการการบังคับคดีสำหรับเจ้าพนักงานบังคับทางปกครองที่จัดขึ้นโดยกรมบังคับคดี กระทรวงยุติธรรม เนื่องจากผู้ที่ได้รับแต่งตั้งให้เป็นเจ้าพนักงานบังคับทางปกครองได้ตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ต้องเป็นผู้ที่ผ่านการอบรมจากโครงการดังกล่าวแล้ว หลังจากนั้น หน่วยงานควรมีคำสั่งแต่งตั้งเจ้าหน้าที่ผู้ผ่านการอบรมให้เป็นเจ้าพนักงานบังคับทางปกครองเพื่อให้สามารถดำเนินการบังคับทางปกครองได้โดยชอบด้วยกฎหมายต่อไป อีกทั้ง ควรมีการจัดตั้งกลุ่มงานมาตรการบังคับทางปกครองขึ้น โดยแยกออกจากกลุ่มงานอื่นๆ ที่มีอยู่เดิม โดยกำหนดให้มีหน้าที่ดำเนินการเกี่ยวกับการใช้มาตรการบังคับทางปกครองโดยตรง เนื่องจากขั้นตอนและกระบวนการใช้มาตรการบังคับทางปกครองนั้นมีรายละเอียด ขั้นตอนการปฏิบัติที่ยุ่งยากซับซ้อน และเป็นเรื่องใหม่ที่กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืชไม่เคยมีการดำเนินการมาก่อน และจำเป็นต้องใช้เจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ มีทักษะ มีประสบการณ์ในลักษณะงานที่คล้ายคลึงกันและต้องผ่านการอบรมเฉพาะเรื่อง จึงไม่ควรใช้เจ้าหน้าที่ด้านกฎหมายทั่วไป มาเป็นเจ้าพนักงานบังคับทางปกครอง ซึ่งอาจทำให้การใช้มาตรการบังคับทางปกครองไม่ชอบด้วยกฎหมายและอาจถูกเพิกถอนได้ ทำให้เกิดผลเสียหลายอย่างมากต่อทางราชการ

๑๐. การเผยแพร่ผลงาน (ถ้ามี)

ไม่มี

๑๑. ผู้ร่วมดำเนินการ (ถ้ามี)

(๑)		สัดส่วนของผลงาน		%
(๒)		สัดส่วนของผลงาน		%
(๓)		สัดส่วนของผลงาน		%

ขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ).....ผู้ขอประเมิน

(นางสาวณิรัตน์ แสงสุวรรณกุล)

วันที่ ๙ มกราคม ๒๕๖๗

ขอรับรองว่าสัดส่วนการดำเนินการข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ

รายชื่อผู้มีส่วนร่วมในผลงาน	ลายมือชื่อ
-	
-	
-	

ได้ตรวจสอบแล้วขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวข้างต้นถูกต้องตรงกับความเป็นจริงทุกประการ

(ลงชื่อ)
(นายพนิตย์ เทพสุวรรณ)
(.....)
(ตำแหน่ง)
วันที่ ๑๑ / ๑๑ / ๒๕๖๑
(ผู้บังคับบัญชาที่กำกับดูแล)

(ลงชื่อ)
(นายจุมพฏ ขอบธรรม)
(.....)
(ตำแหน่ง)
วันที่ 12 / ๑๒ / ๒๕๖๑
(ผู้อำนวยการกอง/สำนัก ขึ้นไป)

- หมายเหตุ : ๑. คำรับรองจากผู้บังคับบัญชาอย่างน้อยสองระดับ คือ ผู้บังคับบัญชาที่กำกับดูแล และ
ผู้บังคับบัญชาที่เหนือขึ้นไป
อีกหนึ่งระดับ เว้นแต่ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวเป็นบุคคลคนเดียวกัน ก็ให้มีคำรับรองหนึ่ง
ระดับได้
๒. การเสนอผลงานให้มีความยาวไม่น้อยกว่า ๕ หน้ากระดาษ A๔

**แบบการเสนอข้อเสนอนโยบายการพัฒนาหรือปรับปรุงงาน
(ระดับชำนาญการ และระดับชำนาญการพิเศษ)**

๑. เรื่อง คู่มือ : ผลของการไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์กฎหมายปกครอง กรณีก่อนและหลังออกคำสั่งทางปกครองที่กำหนดให้ชำระเงินที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙

๒. หลักการและเหตุผล

..... หลักเกณฑ์การพิจารณาความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ ตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ในกรณีที่มีความเสียหายเกิดขึ้นต่อทรัพย์สินของหน่วยงานของรัฐ และความเสียหายดังกล่าวเกิดขึ้นจากการกระทำของเจ้าหน้าที่ หน่วยงานของรัฐมีสิทธิเรียกให้เจ้าหน้าที่ผู้กระทำละเมิดชดเชยค่าสินไหมทดแทนได้เฉพาะกรณีที่เจ้าหน้าที่ได้กระทำการนั้นไปด้วยความจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงเท่านั้น เมื่อหน่วยงานของรัฐจะออกคำสั่งทางปกครองที่กำหนดให้ชำระเงินที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานจำเป็นต้องปฏิบัติให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ ขั้นตอน และวิธีการ ตามที่พระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ รวมถึงพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ด้วย เนื่องจากกฎหมายดังกล่าวมีเกี่ยวเนื่องเชื่อมโยงกัน ซึ่งหากเจ้าหน้าที่มิได้ดำเนินการตามขั้นตอนและกระบวนการให้ครบถ้วนถูกต้องทั้งตามกฎหมายเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่และกฎหมายปกครอง จะทำให้การพิจารณาทางปกครองไม่ชอบด้วยกฎหมาย และส่งผลให้คำสั่งทางปกครองที่ออกโดยเจ้าหน้าที่ผู้นั้นไม่ชอบด้วยกฎหมายและไม่มีผลใช้บังคับอีกด้วย ดังนั้น จึงมีความจำเป็นเป็นอย่างยิ่งที่เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานทางด้านละเมิดของเจ้าหน้าที่ในฐานะที่ได้รับมอบหมายให้เป็นเจ้าของสำนวนละเมิด เมื่อพิจารณาสำนวนใดแล้วเห็นว่า เข้าหลักเกณฑ์ที่ต้องออกคำสั่งทางปกครองที่กำหนดให้ชำระเงินโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ย่อมจำเป็นที่จะต้องศึกษา เรียนรู้และทำความเข้าใจถึงหลักเกณฑ์ ขั้นตอน และวิธีการดำเนินการทางปกครองในส่วนที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องเชื่อมโยงกับพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ เพื่อเป็นการปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมายปกครองอย่างถูกต้องครบถ้วนทุกฉบับในส่วนที่เกี่ยวข้องกับเนื้องานทางด้านละเมิดของเจ้าหน้าที่ตามภารกิจของตน และเพื่อป้องกันมิให้เกิดความเสียหายแก่หน่วยงานของรัฐ

๓. บทวิเคราะห์/แนวความคิด/ข้อเสนอ และข้อจำกัดที่อาจเกิดขึ้นและแนวทางแก้ไข

..... การปฏิบัติงานเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ จำต้องอาศัยพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ เป็นหลักเกณฑ์สำคัญและเป็นคู่มือในการปฏิบัติงาน เพื่อให้ในแต่ละขั้นตอนที่ปฏิบัติเป็นไปโดยถูกต้อง ชอบด้วยกฎหมาย และมีผลใช้บังคับได้ตามกฎหมาย ซึ่งกฎหมายดังกล่าวทั้ง ๔ ฉบับ มีความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องเชื่อมโยงกันอยู่ หากเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน

ในฐานะเจ้าของของสำนวนละเมิดปฏิบัติงานหรือดำเนินการไม่ถูกต้องหรือมิได้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ ขั้นตอนและวิธีการตามที่กฎหมายทั้ง ๔ ฉบับกำหนดไว้ หากเป็นการบกพร่อง ผิดพลาด หรือฝ่าฝืนในส่วนที่เป็นสาระสำคัญ อาจส่งผลร้ายแรงที่สุด กล่าวคือ อาจทำให้คำสั่งทางปกครองที่ออกโดยหน่วยงานของรัฐถูกศาลปกครองเพิกถอนได้ ทำให้หน่วยงานของรัฐแห่งนั้นได้รับความเสียหายเป็นเงินจำนวนมาก เนื่องจากไม่สามารถใช้สิทธิเรียกร้องแก่เจ้าหน้าที่ผู้ทำละเมิดที่พึงต้องชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่ตน ซึ่งปัจจุบันกรณีดังกล่าวเกิดขึ้นแก่หน่วยงานของรัฐหลายกรณีและเกิดขึ้นบ่อยครั้ง โดยสาเหตุอาจเกิดจากความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ หรือความรู้ไม่มีความชำนาญ ไม่ศึกษาค้นคว้า ไม่แสวงหาความรู้ใหม่ๆ ให้เท่าทันต่อกฎหมายปกครองที่มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องของเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน ดังนั้น ผู้เสนอผลงานจึงเล็งเห็นถึงความสำคัญเป็นอย่างยิ่งในการศึกษาถึงกฎหมายปกครองและ ผลทางกฎหมายของฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์กฎหมายปกครอง กรณีที่ออกคำสั่งทางปกครองที่กำหนดให้ชำระเงินให้แก่หน่วยงานของรัฐ โดยในเนื้อหาของผลงานฉบับนี้จะกล่าวถึงผลทางกฎหมายที่เจ้าหน้าที่มิได้ปฏิบัติตามขั้นตอนและกระบวนการของกฎหมายเกี่ยวกับความรับผิดชอบละเมิดของเจ้าหน้าที่และกฎหมายปกครองอย่างควบคู่กันไป ในแต่ขั้นตอนของการดำเนินการก่อนและหลังการออกคำสั่งทางปกครองที่กำหนดให้ชำระเงินที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดชอบละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ.๒๕๓๙ ซึ่งผู้ขอประเมินได้สรุปผลทางกฎหมายที่เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานฝ่าฝืนหรือไม่ได้ปฏิบัติตามกฎหมายปกครองโดยแยกไว้เป็น ๗ กรณี กล่าวคือ

..... ๑. กรณีเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจพิจารณาทางปกครองได้รับการแต่งตั้งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ไม่ว่าจะด้วยเหตุขาดคุณสมบัติ หรือมีลักษณะต้องห้าม หรือเหตุอื่นใด ตามมาตรา ๑๓ มาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และได้ปรากฏเหตุดังกล่าวในภายหลังอันทำให้เจ้าหน้าที่ผู้นั้นต้องพ้นจากตำแหน่ง ตามบทบัญญัติมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน ได้กำหนดผลทางกฎหมายของกรณีนี้ไว้ว่า การพ้นจากตำแหน่งเช่นว่านี้ ย่อมไม่กระทบกระเทือนถึงความสมบูรณ์ของคำสั่งทางปกครองที่เจ้าหน้าที่ผู้นั้นได้กระทำไปตามอำนาจหน้าที่ในระหว่างที่ตนดำรงตำแหน่งดังกล่าวอยู่ ดังนั้น คำสั่งทางปกครองที่ออกโดยเจ้าหน้าที่ซึ่งได้รับการแต่งตั้งโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายจึงยังคงเป็นคำสั่งทางปกครองที่ชอบด้วยกฎหมายทุกประการ

..... ๒. กรณีเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจพิจารณาทางปกครองไม่ให้คู่กรณีมีโอกาสที่จะได้ทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอ และมีโอกาสโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานของตน อันเป็นการไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มีผลทำให้เป็นคำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ศาลปกครองจึงอาจพิพากษาให้เพิกถอนคำสั่งดังกล่าวได้

..... ๓. กรณีเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจพิจารณาทางปกครองออกคำสั่งทางปกครองโดยมิได้จัดให้มีเหตุผลตามมาตรา ๓๗ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ถือเป็นคำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ไม่มีผลใช้บังคับได้โดยสมบูรณ์ แต่อย่างไรก็ตาม สามารถเยียวยาให้สมบูรณ์ได้ตามมาตรา ๔๑ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน โดยการจัดให้มีเหตุผลดังกล่าวในภายหลัง อันมีผลทำให้คำสั่งทางปกครองนั้นกลับมาชอบด้วยกฎหมาย แต่อย่างไรก็ดี การจัดให้มีเหตุผลในภายหลังจะต้องกระทำการให้เสร็จเสียก่อนสิ้นสุดกระบวนการพิจารณาอุทธรณ์ และเมื่อได้มีการเยียวยาคำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายนั้นแล้ว ย่อมมีผลให้เหตุที่ทำให้คำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายหมดสิ้นไป จึงไม่อาจมีการเพิกถอนคำสั่งนั้นเพราะเหตุดังกล่าวได้อีก แต่หากเป็นกรณีที่ไม่ต้องมีการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง ก็จะต้องกระทำให้เสร็จเสียก่อนที่จะมีการนำคำสั่งทางปกครองนั้นไปฟ้องคดีต่อศาลปกครองตามมาตรา ๔๑ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว

๔. กรณีเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจพิจารณาทางปกครองออกคำสั่งทางปกครองไปแล้วเสร็จภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่เจ้าหน้าที่ได้รับคำขอและเอกสารถูกต้องครบถ้วน ในกรณีที่มีได้มีกฎหมายหรือกฎหมายกำหนดระยะเวลา ในการออกคำสั่งทางปกครองในเรื่องนั้นไว้เป็นประการอื่น ตามมาตรา ๓๙/๑ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติ ราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ซึ่งถือเป็นกรณีที่เจ้าหน้าที่การปฏิบัติหน้าที่ล่าช้า และเป็นเหตุแห่งการฟ้องคดี ประเภทหนึ่งอีกด้วย

๕. กรณีเจ้าหน้าที่ผู้ออกคำสั่งทางปกครองละเลยไม่แจ้งสิทธิอุทธรณ์หรือโต้แย้งคำสั่ง หรือแจ้งสิทธิอุทธรณ์ หรือโต้แย้งคำสั่งโดยไม่ถูกต้อง ตามมาตรา ๔๐ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ กรณียอมไม่ส่งผลให้คำสั่งทางปกครองดังกล่าวเป็นคำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย คำสั่ง ทางปกครองที่ไม่ได้มีการแจ้งสิทธิอุทธรณ์หรือโต้แย้งไว้ยังคงเป็นคำสั่งทางปกครองที่ชอบด้วยกฎหมายอยู่ เพียงแต่มีผลทำให้ระยะเวลาในการอุทธรณ์หรือโต้แย้งคำสั่งดังกล่าวจะเริ่มนับก็ต่อเมื่อเจ้าหน้าที่ผู้ออกคำสั่ง ทางปกครองได้แจ้งสิทธิอุทธรณ์หรือโต้แย้งคำสั่งนั้นไปยังผู้รับคำสั่งทางปกครองในภายหลัง ถ้าไม่มีการแจ้งสิทธิ อุทธรณ์หรือโต้แย้งคำสั่งในภายหลังและระยะเวลาอุทธรณ์หรือโต้แย้งคำสั่งนั้นสั้นกว่า ๑ ปี ก็ให้ขยาย ระยะเวลาอุทธรณ์หรือโต้แย้งคำสั่งทางปกครองเป็น ๑ ปี นับแต่วันที่รับคำสั่งทางปกครองตามมาตรา ๔๐ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน

๖. กรณีเมื่อผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์มิได้พิจารณาสั่งอุทธรณ์จนพ้นระยะเวลา ๙๐ วัน นับแต่วัน ได้รับอุทธรณ์ ตามมาตรา ๔๕ วรรคหนึ่งและวรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ จึงเป็นกรณีที่ผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์มิได้พิจารณาสั่งการภายในระยะเวลาอันสมควร ตามมาตรา ๔๒ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ผู้อุทธรณ์จึงมีสิทธินำคดีมาฟ้องศาลปกครองเพื่อขอให้เพิกถอนคำสั่งของมีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ได้ภายใน ๙๐ วัน นับแต่วันที่พ้นกำหนดเวลาดังกล่าวตามนัยมาตรา ๔๙ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวได้ ซึ่งศาลปกครอง จะมีคำสั่งรับคำฟ้องไว้พิจารณา แต่อย่างไรก็ตาม หากคำสั่งทางปกครองนั้นเป็นคำสั่งที่อาจอุทธรณ์ภายใน ฝ่ายปกครองได้ แต่ผู้รับคำสั่งไม่ได้อุทธรณ์คำสั่งทางปกครองหรืออุทธรณ์โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ผู้นั้นย่อม ไม่มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครอง เพราะการฟ้องเพิกถอนคำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายในคดีที่อยู่ใน เขตอำนาจของศาลปกครองใช้ระบบอุทธรณ์บังคับ

๗. กรณีเจ้าหน้าที่มิได้แจ้งวิธีการยื่นคำฟ้องและระยะเวลาสำหรับยื่นคำฟ้องตามที่กำหนดในมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ มีผลให้ระยะเวลาการฟ้องคดี ขยายเป็น ๑ ปี นับแต่วันที่รับคำสั่งตามมาตรา ๕๐ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน

ดังนั้น เพื่อป้องกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นกับหน่วยงานของรัฐ ผู้ขอประเมินมีความเห็นว่า กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช จำเป็นต้องเสริมสร้างองค์ความรู้ให้แก่บุคลากรในสังกัด ทั้งใน ส่วนกลาง และในจังหวัดต่างๆ ทั่วประเทศ โดยในการจัดทำคู่มือฉบับนี้ขึ้นมานั้น มุ่งประสงค์ให้เจ้าหน้าที่ผู้ที่ ได้รับมอบหมายให้พิจารณาสำนวนความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ตระหนักถึงความสำคัญในขั้นตอนและ กระบวนการดำเนินการตามกฎหมายเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่และกฎหมายปกครองควบคู่กัน และเพื่อให้สามารถนำไปใช้เป็นแนวทางมาตรฐานเดียวกันในการปฏิบัติงานที่ถูกต้องตามกฎหมายและระเบียบว ที่เกี่ยวข้องต่อไป

๔. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

๑. เพื่อเป็นการเสริมสร้างองค์ความรู้ ทักษะ ประสบการณ์ และความรู้ ความเข้าใจในหลักเกณฑ์ ขั้นตอน และวิธีการดำเนินการทางปกครองและผลทางกฎหมายของการฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ ขั้นตอน และวิธีพิจารณาทางปกครองตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ.๒๕๓๙ และพระราชบัญญัติ จัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ ในส่วนที่เกี่ยวข้องเชื่อมโยงกับพระราชบัญญัติ ความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ และระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยหลักเกณฑ์การ ปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ โดยสามารถยึดถือเป็นแนวทางหรือคู่มือ เบื้องต้นในการปฏิบัติงานทางด้านละเมิดของเจ้าหน้าที่ซึ่งมีความเกี่ยวข้องและเชื่อมโยงกับกฎหมายปกครอง ดังกล่าว เพื่อให้การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่แต่ละรายซึ่งสังกัดอยู่ในหน่วยงานเดียวกันเป็นไปในแนวทาง เดียวกัน ทำให้เกิดมาตรฐานในการปฏิบัติงานเพิ่มมากขึ้น ซึ่งจะส่งผลเป็นการเพิ่มพูนประสิทธิภาพให้การ ปฏิบัติงานสัมฤทธิ์ผลตามกรอบภารกิจของตนได้เป็นอย่างดี

๒. เพื่อเป็นการป้องกันและช่วยลดความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นแก่หน่วยงานของรัฐ ในกรณีที่คำสั่ง ทางปกครองอาจเสียไปหรือเป็นคำสั่งทางปกครองที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายหรือถูกศาลปกครองเพิกถอนคำสั่ง ทางปกครองที่เรียกให้ชำระเงินที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ เนื่องมาจากการที่เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานมิได้ดำเนินการตามขั้นตอนและวิธีการที่กำหนดไว้ ในกฎหมายปกครองอย่างถูกต้องและครบถ้วน

๓. เพื่อใช้แนวทางหรือคู่มือปฏิบัติงานในการดำเนินการก่อนและหลังการออกคำสั่งทางปกครอง ที่กำหนดให้ชำระเงินที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของ เจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ อันจะก่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อหน่วยงานของรัฐมากยิ่งขึ้น

๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จ

ทำให้บุคลากรในสังกัดกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช สามารถนำไปใช้ในการศึกษาค้นคว้า เพื่อเพิ่มพูนความรู้เพิ่มเติมได้ด้วยตนเองจากคู่มือฉบับนี้ ทั้งในข้อกฎหมายและผลทางกฎหมายที่ไม่เคยทราบ มาก่อนหรือกรณีที่มีข้อสงสัยหรือไม่แน่ใจในผลทางกฎหมายในแต่ละกรณี ที่อาจเกิดขึ้นจากการปฏิบัติหน้าที่ เกี่ยวกับการดำเนินการตามขั้นตอนและกระบวนการทั้งก่อนและหลังการออกคำสั่งทางปกครองที่กำหนดให้ ชำระเงินที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ อันจะส่งผลให้เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานสามารถดำเนินการได้อย่างถูกต้องครบถ้วนตามที่กฎหมาย ปกครองกำหนดไว้ และสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางหรือคู่มือในการปฏิบัติงานที่ถูกต้องตามระเบียบข้อกฎหมาย ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อหน่วยงานของรัฐภายใต้มาตรฐานเดียวกันต่อไป

(ลงชื่อ)

ผู้ขอประเมิน

(นางสาวณิรัตน์ แสงสุวรรณกุล)

วันที่

๙ มกราคม ๒๕๖๗

ผู้ขอประเมิน